

прѣувеличени, та за това бѣха изказали и мнѣние, че добръ ще да е, ако, възползувани отъ тоя случай, българскитѣ делегати загатваха нѣщо и по тоя въпросъ.

При шумни и продължителни поздравления думага взе г. Балабановъ и той, слѣдъ нѣколко английски думи за извинение, че не знае добръ английския езикъ, държа на французски слѣдната рѣчь:

„Почитаеми госпожи и господа!

„Позволете ми прѣди всичко да ви поблагодаримъ „сърдечно както отъ наша страна, така и отъ страна на „нашия народъ за добросърдечния приемъ, който правите на неговитѣ делегати. Тукъ прѣдъ васъ и чрѣзъ „васъ ние отправяме въ името на този народъ нашата „искренна благодарностъ и къмъ всички ония граждани „на могуществена и свободна Велика Британия, които „не се ограничаватъ само въ изказване съчувствие къмъ „него въ тежкитѣ врѣмена, които прѣкарва той, но „правятъ още и каквото могатъ за подобрене изобщо „участъта на тоя народъ.

„Госпожи и господа!

„Вие сте чули, вие сте чели, вие знаете вече на „какви изпитни, на какви страдания, на какви кървави „мжки биде изложенъ послѣдне нашиятъ народъ. Азъ „нѣма да ви ги описвамъ тукъ отново. Новинитѣ за „тѣхъ се разпрѣснаха по цѣлия образованъ свѣтъ; тѣ „сж днесъ въ устата на всички, тѣ покъртиха всжду „всички благородни сърдца, тѣ прѣдизвикаха неволни „сълзи у всички челоувѣколюбци. На какво пѣкъ народно „движение отъ примѣрна хуманностъ дадоха тѣ поводъ „въ ваша Англия, за това сте вие сами свидѣтели, за „това тържествено свидѣтелствува още и настоящето